

tion om social tryghed nu præciseret, at efterlønsordningen ikke er omfattet af konventionen.

Cirkulæret fra 1979 er blevet lagt til grund for såvel Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens som arbejdsløsheds-kassernes afgørelser i sådanne sager.

Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen traf imidlertid i januar 1987 i to konkrete sager vedrørende medlemmer af Specialarbejdernes Arbejdsløsheds-kasse afgørelse om, at kvalifikationsperioder (forsikrings- og beskæftigelsesperioder), optjent i andre EF-lande kan medregnes i forbindelse med ret til efterløn efter § 75 b, stk. 1, nr. 2.

Ankenævnets afgørelser ville betyde, at der blev åbnet mulighed for, at andre EF-landes ældre arbejdstagere, blot de har haft en arbejds- og forsikringsperiode i Danmark på 300 timer, ville kunne opnå dansk efterløn, selv om de ikke tidligere har haft arbejdsmæssig og forsikringsmæssig tilknytning til Danmark, og dermed økonomisk har bidraget til efterlønsordningen. Der ville blive tale om en ensidig belastning af den danske efterlønsordning, da arbejdsløshedsforsikrede arbejdstagere fra Danmark ikke kan gøre en tilsvarende ret gældende i de andre EF-lande.

Det skal i den forbindelse nævnes, at ansøgeren i det ene af de to konkrete tilfælde havde arbejdet og været medlem af arbejdsløshedsforsikringen i England i 18 år. I det andet tilfælde havde ansøgeren arbejdet og været medlem af arbejdsløshedsforsikringen i England og Tyskland i henholdsvis ca. 30 år og 5 år.

Sigtet med efterlønsordningen, nemlig at frigøre arbejdspladser på det danske arbejdsmarked, ville således ikke kunne opnås, hvis ankenævnets to afgørelser blev retningsgivende for fremtidige afgørelser om spørgsmålet. Der ville samtidig blive tale om en betydelig økonomisk belastning af efterlønsordningen.

En i forhold til de øvrige medlemsstater ensidig udvidelse af adgangen til den danske efterlønsordning har så væsentlig arbejdsmarkedspolitisk og økonomisk betydning, at en sådan ændring efter Arbejdsministeriets opfattelse bør forudsætte en klar lovhjemmel.

Det har på den baggrund været nødvendigt at udsende en bekendtgørelse, der præciserer den retstil-

stand, der har været gældende siden 1979. Bekendtgørelsen blev udsendt efter forhandling med Landsarbejdsnævnet på baggrund af en skriftlig redegørelse for problemstillingen. Bekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i § 95, stk. 2, indeholder ingen materielle ændringer i forhold til cirkulæret fra 1979.

Specialarbejdernes Arbejdsløsheds-kasse har efterfølgende rettet henvendelse til Folketingets Ombudsmand om konsekvenserne af ankenævnets afgørelser for arbejdsløsheds-kassens fremtidige administration af efterlønsreglerne.

Ved en revision i 1985 blev § 95, der finder anvendelse i international sammenhæng, gjort mere tidsvarende, jf. lov nr. 575 af 19. december 1985.

Den nu foreslåede omskrivning af § 95 tilsigter en yderligere tydeliggørelse af lovgrundlaget for den nærmere fastsættelse af regler om personers rettigheder i det danske forsikrings-system som følge af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder i udlandet.

Bestemmelsen kan samtidig tænkes anvendt til at lempe regler om efterløn i visse tilfælde. Det vil her være en forudsætning, at der ved eventuel brug af bemyndigelsen bliver lagt vægt på såvel en længerevarende forudgående som en aktuel tilknytning til det danske arbejdsmarked og den danske arbejdsløshedsforsikring på ansøgningstidspunktet.

Endvidere kan der fastsættes nærmere regler om ret til ydelser for personer, der har haft forsikrings- eller beskæftigelsesperioder i lande uden for EF og Norden, på Færøerne eller i Grønland.

Den gældende bestemmelse i § 95, stk. 1, har i en årrække ikke haft selvstændig betydning og forventes heller ikke at få betydning i overskuelig fremtid. Bestemmelsen er derfor ikke medtaget i den foreslåede formulering.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 1989, dog således at forslaget om tilladelse til at forblive i efterlønsordningen, jf. § 1, nr. 11 og forslaget om genoptagelse, jf. § 1, nr. 14 først træder i kraft den 1. juni 1989, da der skal udarbejdes regler af Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med Landsarbejdsnævnet.